VŠETKO BUDE V PORIADKU.

ANTON
PAVLOVIČ
ČECHOV

**TRI
SESTRY**

SLOVENSKÉ KOMORNÉ DIVADLO

Alena Pajtinková, Lucia Jašková, Barbora Palčíková

SLOVENSKÉ KOMORNÉ DIVADLO MARTIN
UVÁDZA

ANTON PAVLOVIČ ČECHOV

TRI SESTRY

PRÍRUČKA ROZBÍJANIA VZŤAHOV

PREKLAD ĽUBOMÍR VAJDIČKA
ÚPRAVA MARIÁN AMSLER
DRAMATURGIA RÓBERT MANKOVECKÝ
SCÉNA JURAJ KUCHÁREK
KOSTÝMY MARIJA HAVRAN
HUDBA IVAN ACHER
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCA STANISLAVA VLČEKOVÁ

RÉŽIA MARIÁN AMSLER

PREDSTAVENIE VEDIE JANKA NOSÁLOVÁ
TEXT SLEDUJE DARINA MÁZOROVÁ

PREMIÉRA 12. A 13. NOVEMBRA 2021 V ŠTÚDIU SKD MARTIN.
PRVÁ PREMIÉRA DIVADELNEJ SEZÓNY 2021/2022.
579. PREMIÉRA SLOVENSKÉHO KOMORNÉHO DIVADLA.

OSOBY A OBSADENIE

OĽGA LUCIA JAŠKOVÁ

MÁŠA ALENA PAJTINKOVÁ

IRINA BARBORA PALČÍKOVÁ

NATAŠA NADEŽDA VLADAŘOVÁ

ANDREJ MATEJ BABEJ

VERŠININ JÁN DOBRÍK

TUZENBACH DANIEL ŽULČÁK

SOLENÝ JAROSLAV KYSEL

KULYGIN TOMÁŠ MISCHURA

ČEBUTKIN FRANTIŠEK VÝROSTKO

FERAPONT MICHAL GAZDÍK

ANFISA ĽUBOMÍRA KRKOŠKOVÁ

FEDOTIK, RODE MATEJ URBAN

SCÉNU, STAVBU, OSVETLENIE, ZVUK, REKVIZITY, KOSTÝMY
A PAROCHNE POD VEDENÍM ANDREJA AGRICOLU,
PETRA KLAUDÍNYHO A MARIÁNA FRKÁŇA REALIZOVALI:
MÁRIA BRACHŇÁKOVÁ, NINA MALKOVÁ, SOŇA MUŠÁKOVÁ,
ANNA PAULOVIČOVÁ, NATÁLIA SVETLÁKOVÁ, JURAJ BOJNICKÝ,
ĽUBOMÍR CSICSAI, JAROSLAV DAUBNER, JAROSLAV FÁBRY,
TOMÁŠ HAD, PAVOL JANSKÝ, MATEJ KRAMÁR, VLADIMÍR KUBIS,
JÁN KURHAJEC, VLADIMÍR MIHÁLIK, PETER PECKO,
ZDENĚK POLÁŠEK A MATEJ URBAN.

František Výrostko, Matej Babej

Matej Babej, František Výrostko, Daniel Žulčák

Matej Urban, Alena Pajtinková

ANTON PAVLOVIČ ČECHOV (29. 1. 1860 – 15. 6. 1904)

Čechov je jedným z najväčších klasikov ruskej literatúry, teatrológovia na celom svete ho považujú, spolu s Ibsenom, Strindbergom, či Maeterlinckom za jedného zo zakladateľov modernej drámy. Prežil intenzívny a tvorivý život . Bol lekárom, angažoval sa vo veciach verejných a sociálnych, veľa cestoval, miloval, písal, pomáhal ľuďom. Od svojho pacienta sa nakazil tuberkulózou, ktorá ho sužovala až do konca života. Často pochyboval o svojom talente a nadaní, miloval lenivosť vo vysedávaní na nekonečných rybačkách, či prechádzkach lesom.

V rokoch 1880 – 1887 písal krátke poviedky, ktoré podpisoval pseudonymom Antoša Čechonte. V roku 1886 napísal dramatický monológ *O škodlivosti tabaku*. Rozhodujúcim pre jeho tvorbu sa stal práve tento rok, kedy začal spoluprácu s redaktorom denníka Novoe Vremja Alexejom Suvorinom, ktorý sa stal jeho podporovateľom, vydavateľom a priateľom. Nasledovala séria jednoaktových komédií: *Labutia pieseň, Medveď, Pytačky, Tragikom proti svojej vôli, Svadba* a *Jubileum*. Najzásadnejšie obdobie tvorby začalo roku 1887 *Ivanovom*, prvou jeho publikovanou veľkou hrou (*Platonov*, ktorého napísal skôr, vyšiel až po jeho smrti v roku 1923), za ktorú mu udelili prestížnu Puškinovu cenu. Po *Ivanovovi* nasledovali jeho najslávnejšie hry: *Ujo Váňa, Čajka, Tri sestry* a *Višňový sad.*

Čechov bol vnímavým pozorovateľom ľudského života. Jeho veľkosť spočíva v neustálej vnútornej zmene postáv, v životnom pohybe a vývoji. Aj preto na

Alena Pajtinková, Ján Dobrík

Lucia Jašková, Tomáš Mischura

otázku – "O čom tie jeho najslávnejšie divadelné hry sú?" – sa dá odpovedať jednoduchou krátkou vetou: "O živote!". Ako lekár vedel ľudí prečítať a odhadnúť. Dokázal diagnostikovať ich myseľ, vzťahy, vzájomné väzby, uvažovanie. Metóda psychologickej diagnostiky a následnej liečby je zakódovaná v jeho hrách. Čechovove hry pojednávajú o vážnych veciach, ale pritom sú to komédie, aspoň tak ich pomenoval samotný autor. Komédie s prvkami absurdity, ale pritom komédie ľudské, v ktorých sú všetky postavy živé a naozajstné, ale súčasne v sebe nesú istý metaforický presah.

V *Hamletovi* sú na konci všetci mŕtvi a jeden nešťastný, v *Troch sestrách* je na konci iba jeden mŕtvy a všetci ostatní nešťastní.

Tri sestry sú metaforou rozkladu tradičnej spoločnosti a tradičnej morálky. Postavy spája spomienka na lesklú minulosť, bezútešná šedá prítomnosť a sen o nádhernej farebnej budúcnosti. Svet snov a túžob sa stáva akousi náhradnou možnosťou existencie. Nie je dôležitý cieľ, ale cesta. Nie je dôležité, či sa sny naplnia, dôležitá je skutočnosť, že snívame. Ale to snívanie veľmi bolí.

Hra mala aj svoju anglickú inšpiráciu. V roku 1896 vrátil Čechov do taganrogskej knižnice biografiu sestier Brontëových, troch nešťastných, talentovaných dievčat, ktoré uviazli v provinciálnom Yorkshire s despotickým otcom, bez matky, ktorú si ani nepamätali, a s bratom, ktorý sa z ich idolu zmenil na pijana a povaľača. Čechovove sestry Prozorovové sa na sestry Brontëové v mnohom podobajú. *Tri sestry* ovplyvnila aj opereta Sidneyho Jonesa *The Geisha*, ktorá sa

v Moskve v roku 1899 tešila veľkej obľube a v ktorej traja anglickí dôstojníci kurizujú trom gejšám.

Čechov začal písať svoju hru na jeseň 1899 na Jalte, kde v zimných mesiacoch jeho podlomené zdravie trpelo menej ako v studenej Moskve. Udržoval živú korešpondenciu s režisérmi moskovského MCHAT-u Konstantinom Sergejevičom Stanislavským a Vladimírom Ivanovičom Nemirovičom-Dančenkom, a tiež so svojou budúcou manželkou, herečkou Oľgou Knipperovou. Stanislavskij si lámal hlavu nad smrťou Tuzenbacha, Nemirovič-Dančenko bol praktickejší, žiadal škrty v monológoch sestier. Knipperová tvrdila, že Máša je najnáročnejšia rola, ktorú pre ňu Čechov napísal. Skúšky boli dramatické. Bývalý plukovník, ktorého divadlo najalo, aby zaručil autenticitu vojenských uniforiem a správania, sa odvážil komandovať Stanislavského. Oľga namietala proti ťažkej červenej parochni, ktorú chcel Stanislavskij nasadiť Máši.

Premiéra *Troch sestier* v moskovskom MCHAT-e v réžii Stanislavského a Nemiroviča-Dančenka sa konala 31. januára 1901. Inscenácia potvrdila Čechova na poste najväčšieho ruského dramatika a MCHAT na poste najvýznamnejšieho ruského divadla. Postavu Veršinina hral samotný Stanislavskij, Mášu hrala Oľga Knipperová, postavu Tuzenbacha hral Vsevolod Emiljevič Mejercholď, ktorý sa neskôr stal avantgardným režisérom a veľkým Stanislavského odporcom.

Obecenstvo videlo na javisku svoj život. *Tri sestry* zastupovali všetky vzdelané ženy, ktoré uviazli niekde v provincii. Diváci boli takí uchvátení, že opona padala v úplnom tichu. V hľadisku sedel aj kritik Ježov. V paroháčovi učiteľovi Kulyginovi spoznal karikatúru seba

Jaroslav Kysel, Nadežda Vladařová

Daniel Žulčák

samého a 1. februára napísal Suvorinovi: „Téma hry je banálna, príčiny tragického rozpoloženia hrdinov málo vážne a občas kuriózne... Všetci hrdinovia lamentujú, všetci sú nespokojní. V hre je opitý, starý doktor, ktorý nič nečíta... Je tam manželská nevera (Čechovova obľúbená téma)... Obsah: tri sestry, dcéry brigádneho generála, ich brat, ktorý sa pripravuje na profesúru, všetci vášnivo túžia po tom, že sa presťahujú do Moskvy... Hrajú veľkolepo... Písať o tejto hre pre Novoje vremia nebudem".

Nemirovič-Dančenko a Stanislavskij zobrali súbor do Petrohradu. Obecenstvo sa nadchýnalo rovnako ako moskovské. Ale z pohľadu kritiky dopadla premiéra v Petrohrade podstatne horšie ako v Moskve. Herec Nikolaj Sazonov povedal manželke, že „keby o hre rozhodoval cenzúrny výbor vtedy, keď bol jeho členom, nikdy by ju neschválil, taká je zlá". Stanislavskij vysvetľoval hercom, že každý petrohradský kritik je manželom, alebo milencom nejakej herečky, ktorá ťažko znáša úspech Moskovčanov s Čechovovými hrami.

Tri sestry sú divadelnou hrou, o ktorej existencii vie takmer každý človek s ukončeným základným vzdelaním. Obsah a dej je však pre väčšinu vzdelanej populácie absolútnou neznámou. Niet sa čomu čudovať, veď dej u Čechova slúži iba ako sprievodný program k silným myšlienkam tejto drámy. Aký je teda dôvod inscenovania tejto svetovej klasiky v New Yorku, Liverpoole, Berne, Paríži, Madride, Soule či Sydney? Odpoveď je možno v skutočnosti, že Čechovove postavy sa pýtajú rovnaké otázky, aké si ľudstvo kladie už stáročia. Otázky, na ktoré hľadáme odpoveď aj dnes. A odpoveď nenachádzame. Tak sa budeme pýtať ďalej ešte ďalších sto, či dvesto rokov. Možno nie tak vzneše-

ne ako Čechov, forma v našom uvažovaní bude mierne zaostávať za obsahom. Ale podstata procesu hľadanie zmyslu našej existencie zostane. Život okolo nás nie je ani dobrodružný, ani romantický, ani zábavný. Teda… niekedy je, ale väčšinou je nudný, jednotvárny, malicherný. A my nevieme prečo. A nedarí sa nám to zmeniť.

Tri sestry sa zaoberajú témou života, zaoberajú sa dôvodom existencie a bytia. V dialógoch sa občas zjaví náznak humoru, občas mizanscéna ponúkne možnosť situačnej komiky, občas zasvieti prvok absurdna. Tak ako v živote.

Inscenačná tradícia *Troch sestier* je, samozrejme, obrovská. Ale klasická interpretácia sa častokrát uspokojí s prežitou premisou: "Tri sestry sú obrovskou príležitosťou pre herecký súbor", alebo "Tri sestry sú školou realistického herectva". Áno, to, samozrejme, platí, ale diváka táto skutočnosť nezaujíma. Výsledkom klasickej interpretácie obyčajne býva urozprávaná konvenčná salónna tragikomédia o troch sestrách, ktoré sa nedokážu odhodlať na ospevovanú cestu do vysnívanej Moskvy. A divák netuší, na čo sa pozerá. Dnešný život je predsa iný. A interpretácia by to mala rešpektovať. Čechov musí zaznieť v nových súvislostiach, inscenátor musí objavovať nové formy existencie na javisku, musí nás prekvapovať a zabávať na podobnosti s dneškom. Vtedy Čechovovi uveríme a rozkľúčujeme jeho svet spred sto dvadsiatich rokov.

Stanislavskij o *Troch sestrách* napísal: „Prvé zoznámenie sa s Čechovovými hrami býva často sklamaním, dej sa dá povedať niekoľkými slovami. Čaro Čechova nespočíva v dialógoch, či dramatickej zápletke, ale v zmysle, ktorý je skrytý za slovami, v tichu a pauzách,

Alena Pajtinková

Jaroslav Kysel

vo vnútornom konaní protagonistov". Stanislavskij je nerozlučne spätý s Čechovom a encyklopédie hovoria, že bol dokonalým interpretom a režisérom jeho divadelných hier. Toto všeobecné presvedčenie však nemuselo byť spôsobené absolútnym pochopením autora, ale skutočnosťou, že Stanislavskij obšírne písal práce o realistickom herectve, ktoré Čechovove hry potrebovali. Čechov však so Stanislavského interpretáciami spokojný nebol, mal množstvo výhrad. Stanislavskij bol skôr režisérom a Nemirovič-Dančenko skôr dramaturgom MCHAT-u. Po Stanislavského smrti v roku 1938 Nemirovič-Dančenko sám režíroval a viedol MCHAT. Jeho poslednou režijnou prácou boli *Tri sestry*. Inscenácia sa hrala viac ako dve desaťročia, dosiahla nepomerne väčší ohlas a úspech ako prvé uvedenie.

Je ťažké písať o hre *Tri sestry*. Čo sa v nej deje? V čom je tajomstvo alchýmie Čechovovej hry, ktoré hlboko pôsobí, ale vo svojej metóde je neuchopiteľné. Pocitu neuchopiteľného a tajomného zmyslu sa dotýkajú postavy, majú ho na dosah, no nevidia ho. Čechov nazval svoje *Tri sestry* „komédiou o očakávaniach", jeho postavy sú neustále konfrontované s otázkou „ako by sme mali žiť"? Prešlo 121 rokov a kladieme si otázku rovnakú. A odpoveď nepoznáme.

Túžba je citové napätie
vzniknuté zo snahy
niečo dosiahnuť.
Túžba je nenaplnený vzťah
k niečomu, čo by si človek
prial, obzvlášť ak je predmet
túžby vzdialený a nádej
na splnenie je malá.
Túžba môže spôsobovať
závislosť.
(med.)

Duša je pohonič, ktorý má dva
kone – čierneho koňa túžby, či
vášne a bieleho koňa rozumu.
(Platón)

Túžba je hlavný zdroj pohybu.
(Aristoteles)

Túžba
je pohybom duše.
(René Descartes)

Túžba rastie
o toľko viac,
o koľko menej
ju dokážeme uspokojiť.
(Niccolo Machiavelli)

Beda tomu,
kto už nemá
po čom túžiť.
(Jean Jaques Rousseau)

Túžba
je mávaním krídel.
(Friedrich Nietzsche)

ÚRYVKY

Z LISTOV A. P. ČECHOVA O TROCH SESTRÁCH.

Nemirovičovi-Dančenkovi,
24. novembra 1899, Jalta

Nepíšem žiadnu hru. Mám iba tému – "Tri sestry", ale nie som s tým spokojný. Je isté, že budúcu sezónu budete musieť začať bez mojej hry.

Oľge Knipperovej,
14. augusta 1900, Jalta

Moja najdrahšia, neviem kedy prídem do Moskvy. Dôvod je ten, že píšem hru. Je to skôr psia večera ako hra. Je tam veľa postáv a strácam sa v deji.

Oľge Knipperovej,
8. septembra 1900, Jalta

Sedím v hoteli a každý deň píšem. Mám problém s jednou mojou hrdinkou, neviem, čo mám s tým robiť, fakt ma to hnevá. Neviem ako na to novinári prišli, že názov Tri sestry nie je dobrý. Taký nezmysel. A možno nie je dobrý, ale rozhodne sa ho nechystám zmeniť.

Vere Komissarževskej,
13. novembra 1900, Moskva

Tri sestry mám hotové, ale ich budúcnosť, teda aspoň tá blízka budúcnosť sa stráca v hmle neistoty. Ukázalo sa, že hra je nudná, pomalá a trápna. Áno, trápna. Tá hra je zložitá ako román.

Konstantinovi Alexejevovi (Stanislavskému),
15. januára 1901, Nice

Máte samozrejme pravdu, Tuzenbachova mŕtvola by nemala byť na javisku. Napadlo mi to už, keď som to písal, aj som vám to hovoril, ak si spomínate. V tom, že koniec hry pripomína Uja Váňu, ale problém nevidím. Ujo Váňa je moja hra, ľudia prijmú ozvenu nás samých v našej vlastnej tvorbe.

Oľge Knipperovej,
20. januára 1901, Nice

Ako sa majú "Tri sestry"? Súdiac podľa listov, ktoré dostávam, všetci hovoríte absolútne nezmysly. Hluk v treťom dejstve! Aký hluk? Jediný hluk by mal byť v diaľke, ďaleko v zákulisí, matný, tlmený neurčitý zvuk, zatiaľ čo všetci na javisku sú unavení a skoro spia. Ak nepochopíte tretie dejstvo, zničíte celú hru.

František Výrostko, Barbora Palčíková, Daniel Žulčák, Matej Urban

ROZHOVOR S REŽISÉROM

RM: Začnem najskôr konvenčnými otázkami, ktoré očakávaš a ktoré by ti položil asi každý. Aký je tvoj vzťah k Čechovovi, koľko jeho hier si ako režisér robil?

MA: Na škole som robil Platonova a Ivanova, potom som sa znova vrátil k Platonovovi v HaDivadle, teda to už bola profesionálna scéna. Potom som robil Višňový sad v Divadle Astorka Korzo 90, ale v takej svojskej úprave, kde som sa snažil prepojiť ten Višňový sad s osudom budovy Divadla Astorka Korzo 90 na Suchom mýte, z ktorej sa muselo vysťahovať. A ďalší Čechov, ktorého som režíroval bola Čajka, ale v Klimáčkovej úprave pre HaDivadlo. A v Ústí nad Labem som robil Tri sestry, takže teraz na tomto texte pracujem po druhýkrát. To som robil tesne po škole.

RM: A tvoj vzťah k Čechovovi? Mnohý ho vyslovujú v jednom rade so Shakespearom a Moliérom ako jedného z najväčších dramatikov sveta.

MA: Ja tým, že učím na škole, tak sa neustále k Čechovovi vraciam, pretože je to najlepší materiál pre akúkoľvek prácu s textom, pre analýzu textu, pre skúmanie zámerov a myšlienok autora, pre skúmanie toho, akým spôsobom pracuje s dramatickým priestorom, s replikami hercov, ako dokáže kombinovať vysoké s nízkym, tragické s komickým. Ja stále vnímam Čechova ako najkomplexnejšiu dramatickú osobnosť a jeho hry považujem za najlepšie, s akými som sa kedy stretol.

Ľubomíra Krkošková, Michal Gazdík

RM: Poďme na Tri sestry, pretože to nás zaujíma. Prečítam ti tri citáty, otvorím tri témy a ku každej z nich by si mohol niečo povedať. Prvá sa týka pohybu. Americký teatrológ a recenzent Ahmad Coo napísal, že je to hra o pohybe a energii, aj keď vo všeobecnosti platí istý úzus, že je to hra pomalá, hĺbavá, pre niekoho je nudná. „Čechov sa pokojne mohol venovať aj fyzike. Postavy v jeho hre Tri sestry sú, podobne ako atómy, v neustálom pohybe. Tieto základné častice tvoriace všetky formy života a hmoty sa neustále priťahujú, v rýchlom pohybe okolo seba krúžia, približujú sa jedna k druhej, ale akonáhle sa dotknú a pritisnú sa na malý okamih k sebe, okamžite sa začnú odpudzovať." Vnímaš rovnakým spôsobom v Čechovovom texte pohyb?

MA: Tento citát dokonale vystihuje moju koncepciu, ten citát som teraz počul po prvýkrát. Keď som hľadal k Čechovovi a k Trom sestrám nejakú cestu, tak som cítil silné napojenie na pohyb. Rozmýšľal som o tom, ako dostať do druhého plánu vzťahy a to, čo sa skrýva za konverzáciou, ako to zviditeľniť a posunúť do prvého plánu. Dlhodobo spolupracujem so Stankou Vlčekovou, tak sme zvolili tento koncept, že sa pokúšame tento skrytý a tušený pohyb zdôrazniť a dostať ho na prvé miesto, veľmi viditeľné pre diváka. Nedekonštruovali sme text, ale dekonštruovali sme realistické dramatické situácie. Zdôraznili sme to, čo bolo pod povrchom. Text zostal zachovaný bezo zmien.

RM: Druhá téma, ktorú chcem otvoriť, je téma času. Britská dramatička Cordelia Lynn pri úprave textu pre londýnske divadlo Almeida napísala: „Čas u Čechova plynie neanticky, nedynamicky, definitívne, v dejstvách nenachádzame vyvrcholenie, či rozuzlenie. Medzi dejstvami uplynie veľký časový úsek a my na začiatku každého dejstva vidíme postavy v takmer rovnakom duševnom rozpoložení, postavy sa vyrovnávajú s podobným problémom. Tým problémom je strata. Otca, peňazí, majetku, života. Čechovovský divadelný čas poháňajú vpred túžby, sny, nádeje a vnútorný nepokoj".

MA: Na prvý pohľad tie dejstvá udržiavajú nejakú jednotu času, pretože je to kontinuálna pokračujúca situácia, ktorá má začiatok a koniec, ale pristupujeme k tomu s pocitom, že ten čas je divadelný, nie reálny, v tom dejstve je zhustené niečo, čo sa odohralo za jeden rok, ale Čechov nám to ukáže v priebehu pol hodiny. Mňa fascinuje na tej hre moment, keď doktor rozbije hodiny v treťom dejstve. Mám tam pocit zvrátenia času, zastavenia, opakovania, cyklickosti. Tri sestry na konci hovoria, ale aj Veršinin podobne na inom mieste, že keby sme mohli žiť tento život na nečisto a potom ho žiť ešte raz a lepšie poučení vlastnými chybami. Ono už sa to nestane nám, ale našim pokračovateľom, nasledovníkom, budúcim generáciám. A takto to aj vnímam, že tie Tri sestry sa odohrávali tisíc rokov neustále dokola, znova a znova chcú žiť lepšie, ale nedarí sa to. Beriem to ako opakujúci sa cyklus po špirále.

RM: Áno, to rozbitie hodín je veľmi zaujímavé, stretol som sa asi s piatimi rôznymin výkladmi a riešeniami. V Nemecku, už neviem v ktorom divadle, sa napríklad zmenil jazyk, od momentu rozbitia hodín začali rozprávať súčasným jazykom. Pova-

žujú to za zlomový moment, čas zastane, už nie je potrebný.

MA: Ja ešte stále nad tým rozmýšľam, že čo s tými hodinami, vnímam to ako dôležitý moment nejakého zvratu. Pre mňa to má až takú silu, ako keď v Lynchovom filme Mulholland Drive sa otvorí modrá krabička a ten film sa prevráti naruby a začne sa ten príbeh akoby rozprávať odznova v novej optike. Čiže niečo takéto zásadné by sa aj tu malo stať, ale ešte som na to neprišiel, ešte mám dva týždne.

RM: Treťou témou, ktorá ma zaujíma, sú postavy Čechova. Ronald Rayfield, autor knihy Život Antona Čechova napísal: „Čechov sa nespolieha na to, že jedna postava bude hlavnou a dominantnou hereckou osobou. Farbisto dokresľuje všetky divadelné postavy svojej hry. Neexistujú protagonisti, neexistujú dobrí a zlí, kladní a záporní, sympatickí a nesympatickí, nemáme komu fandiť, ale ani nemáme koho nenávidieť". Ako ty vnímaš postavy hry Tri sestry?

MA: Ja tiež vnímam postavy u Čechova ako absolútne rôznorodé, komplexné a aj komplikované, ale nie v zmysle slova, že ťažko uchopiteľné. Dôležité je s hercami objavovať všetky možné vrstvy protichodné a protikladné, práve pre to, aby žiadna z tých postáv nebola jednoznačná. Ale to, že niekto nie je ani pozitívny, ani negatívny neznamená, že by mal byť priemerný a šedivý, ale naopak, musí mať bohatý vnútorný život, bohatú škálu emócií.

MARIÁN AMSLER (1979) Vyštudoval divadelnú dramaturgiu a réžiu na VŠMU v Bratislave. Ako režisér sa špecializuje na uvádzanie súčasných svetových, no tiež českých a slovenských hier (O. Muchinová, V. Sigarev, F. Richtr, D. Gieselmann, P. Nagy, M. Hvorecký, V. Klimáček, E. Maliti-Fraňová, D. Drábek atď.). Je spoluzakladateľom a režisérom divadla Letí v Prahe. Ako hosť režíroval v mnohých českých a slovenských divadlách (SND, Dejvické divadlo v Prahe, Činoherní studio v Ústí nad Labem, Národné divadlo v Brne – Reduta, Divadlo Petra Bezruče v Ostrave, Divadlo Andreja Bagara v Nitre, Západočeské divadlo v Chebe atď.) Prestížnu slovenskú divadelnú cenu Dosky získal za réžiu inscenácie *Pohania*, trikrát boli touto cenou ocenené jeho inscenácie – *Platonov*, *Ivanov* a *Fanny a Alexander*. Od roku 2008 pôsobil ako interný režisér v HaDivadle v Brne a v rokoch 2010 – 2014 bol aj jeho umeleckým šéfom. V rokoch 2015 – 2018 bol režisérom a umeleckým šéfom v Divadle ASTORKA Korzo ´90. V súčasnosti pôsobí ako docent na Vysokej škole múzických umení v Bratislave na Katedre réžie a dramaturgie. V SKD Martin režíroval inscenácie *Talentovaný pán Ripley* (2004) a *Portrét Doriana G.* (2017).

bulletin k inscenácii Tri sestry zostavil
Róbert Mankovecký

Použitá literatúra:
Donald Rayfield:
Život Antona Čechova,
Divadelný ústav, 2015
Anton Tschechow,
Rosamund Bartlett
a Anthony Phillips:
A Life in Letters, London, 2004
Anastasia Vinnik:
Komentovaný preklad 50. veličajších ženštin,
Bakalárska práca,
Filozofická fakulta
Karlovej univerzity Praha, 2017
Danuše Kšicová:
Drama a divadlo za moderny a avantgardy.
Spisy, Filozofická fakulta
Masarykovej univerzity, Brno, 2013

foto Branislav Konečný
vizuál a layout Dalibor Palenčík
tlač P+M Turany
cena 2€

Slovenské komorné divadlo
Divadelná 1,
036 80 Martin
Tel.: 043/ 422 40 98
www.divadlomartin.sk

riaditeľ Tibor Kubička
umelecký šéf Lukáš Brutovský

Zriaďovateľom
Slovenského komorného divadla
je Žilinský samosprávny kraj.

ŽILINSKÝ
SAMOSPRÁVNY
KRAJ

hlavný partner SKD

partner inscenácie

HEREČKY A HERCOV SKD MARTIN
V INSCENÁCII TRI SESTRY OBÚVA

ecco®

www.ecco.com

TB

NADÁCIA

TATRA BANKY

partner inscenácie

NEOGRAFIA

partner inscenácie

TRI VLAJKY*

* TOTO SÚ TRI NAJPREDÁVANEJŠIE TYPY REKLAMNÝCH VLAJOK, KTORÉ VÁM VYTLAČÍME A VYROBÍME DO 48 HODÍN.

WWW.VLMEDIA.SK

Sommelier
VINOTÉKA & BAR

RODINNÉ VINÁRSTVA,
KTORÉ V REŤAZCOCH NEKÚPITE

Víno ? Jedine od Sommeliera.

MARTIN - ĽADOVEŇ 10:00 - 22:00 h.
www.sml.sk

partner inscenácie

Stredoslovenská
distribučná

partner inscenácie

hotel TURIEC ★★★★

FOŠŇA CENTRUM

REZIVO · OSB DOSKY · TATRANSKÝ PROFIL

dcp DREVO PRE ŽIVOT

DCP timber · MARTIN · KOŠÚTY 2 · (pri Probugase)

043-43 00 421 www.dcp.sk

Šťastné a veselé Vianoce

infinity
infinityreklama.sk

Nová GLB. Sila má mnoho podôb

Prečo si vybrať práve ju? V sériovej výbave ponúka viac než je obvyklé.

Už od
38 766 € s DPH

V sériovej výbave získavate:
- priestor až pre 7 cestujúcich a ich batožinu,
- 8-stupňová dvojspojková automatická prevodovka 8G-DCT,
- cúvacia kamera,
- multimediálny systém MBUX,
- automatická klimatizácia THERMATIC,
- disky z ľahkej zliatiny s priemerom 43,2 cm (17"),
- TEMPOMAT.

Viac na www.mercedes-benz.sk/glb

Mercedes-Benz
The best or nothing.

partner inscenácie

MESSINX

divadlo podporili

Krauss Maffei
Pioneering Plastics

Just
ORIGINAL - SINCE 1930

nahrin

robotec
INDUSTRIAL AUTOMATION

EUROCOMPANY
reklamná agentúra
www.svetelnereklamy.sk

Viena international

Hakom®

ELKOTECH s.r.o.

top privacy

STAVBY MV
realizácie stavieb

NEOTEC

KN

gaya®
neobmedzený Internet

hlavný mediálny partner

RÁDIO EXPRES

mediálni partneri

rtv:
ROZHLAS A TELEVÍZIA SLOVENSKA

TURČIANSKE NOVINY
MY

euroawk
THE GREAT OUTDOORS.

TVIT
televízia Turiec

TURIEC ONLINE